

naaet sin alleryderste Grændse, og at Underhandlingernes og Concessionernes Tid er forbi, og vi stole derfor med Tillid paa, at Rigsdagen, i Bevidstheden om at være baaren og støttet af Folkets kraftige og udholdende Bistand, med urokkelig Bestemthed vil modsætte sig den under 26de Juli offentliggjorte Forsatningsplan og overhovedet anvende ethvert til dens Raadighed staaende Middel til at opretholde en fri dansk Stat med en virkelig constitutionel Forsatning.

Fyen, den 23de August 1854.

Formanden: Derefter bliver at foretage den sidste Sag paa Dagsordenen, der angaaer Udkast til Lov om Ophævelsen af den kongelige Guehandel paa Færøerne. Denne Sag er til første Behandling. Indenrigsministeren har tilmeldt mig, at han er forhindret fra at møde under denne Behandling af Sagen, idet hans Nærværelse er nødvendig i det andet Thing. Da det imidlertid er første Behandling, som skal foretages, kan jeg ikke ansee det nødvendigt af denne Grund at udsætte Sagen, og den bliver saaledes nu at foretage.

Bardenfleth: Det vil være i de ærede Medlemmers Grindring, der havde Sæde i Thinget ifjor, at der i denne Sag var udsat et Udvalg, som i længere Tid forhandlede om den, uden dog at komme til at afgive Betænkning over samme. Da jeg ikke seer nogen af de øvrige Medlemmer af Udvalget her tilstede, har jeg begjæret Ordet for at udtale mig om de Anskuelser, som jeg troer Udvalget i det Væsentlige var kommet til. Det her foreliggende Lovudkast stemmer i alle Hovedspørgsmaal overens med de Principer, som man var enig om burde følges ved den færøeste Handels Frigivelse og som vare fulgte ved det da under Forhandling værende Lovudkast om den islandse Handel, der nu senere er blevet til Lov. Der er kun eet Punkt i Sagen, som jeg troer fortjener en nogenlunde udførlig Overtæelse, forinden man bestemmer sig til

at gaae ind paa Regjeringens Forslag. Det er nemlig, forsaavidt § 5 i Lovudkastet bestemmer, at der af Speculanthandelen skal svares en Tillægsafgift af 3 Rd. pr. Commercelæst foruden den almindelige Afgift af 2 Rd. pr. Commercelæst. Denne Afgift er ikke foreskrevet for den islandse Speculanthandel. Nu kan jeg vel ikke nægte, at der er en Deel Grunde, der tale for, at den indføres paa Færøerne, naagtet den ikke er indført paa Island. Disse Grunde ere anførte i Motiverne til Lovudkastet, og det forekommer mig fornemmelig at være finansielle Hensyn, der tale derfor. Men paa den anden Side mener jeg dog, at ved hele denne Sag er det finansielle Spørgsmaal noget Underordnet. Man seer ved Handelsens Frigivelse bort fra den ikke ubetydelige Indtægt, som Statskassen har havt ved hidtil at føre Handelen paa Færøerne, og man har fastsat den Afgift, som for Fremtiden skal erlægges af Handelen, nemlig 2 Rd. pr. Commercelæst, saa lavt, at den vist ikke vil være istand til at opveie de Udgifter, som Landets Administration paadrager Statskassen. Det har man gjort for engang at komme ud af det Forhold med Monopolhandelen, der i og for sig anerkjendes at være skadeligt for disse Ders Dykkere, men har man engang gjort dette Skridt, saa maa man, saavidt jeg skjønner, ogsaa gjøre det aldeles fuldstændigt og sørge for, at det virkelig fører til Formaalets Opnaaelse. Nu er der ganske vist en anden Grund, der taler for Tillægsafgiften for Speculanthandelen, nemlig den, at man maa søge at beskytte de faste Handlende, saaledes at de kunne være nogenlunde sikre paa en stadig Afsetning af de Producter, der føres derop, da det ellers maaskee kunde være, at de faste Handlende bleve fortrængte af Speculanthandlere, der i uheldige Aaringer lettere udeblive. Det var denne Betragtning, som hos mig gjorde sig saa stærkt gjældende for Islands Vedkommende, at jeg under de Forhandlinger, hvori jeg tog Deel, om en lignende Sag for Island, troede meget stærkt at maatte tilraade at fastsætte en Tillægsafgift af 3 Rd. pr. Commercelæst for Speculanthandelen. Ved Rigsdagens Beslutning ifjor blev imidlertid denne Tillægsafgift forkastet med Hensyn til Islands Handel, og